Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	**Wspomaganie dzieci w rozwoju emocjonalnym i społecznym**
Kierunek:	Pedagogika, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2012
Specjalność:	pedagogika opiekuńczo-wychowawcza z terapią pedagogiczną
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Wspomaganie dzieci w rozwoju emocjonalnym i społecznym
Rok/Semestr:	III/6
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	**Wosik-Kawala Danuta, dr**
Forma zajęć:	ćwiczenia
Rodzaj zaliczenia:	egzamin
Poziom trudności:	zaawansowany
Wstępne wymagania:	Umiejętność pracyz grupą i jednostką.Umiejętność wstępnej diagnozy sytuacji dziecka.
Metody dydaktyczne:	• ćwiczenia przedmiotowe • dyskusja dydaktyczna • metoda sytuacyjna • objaśnienie lub wyjaśnienie • warsztaty grupowe
Zakres tematów:	Istota inteligencji emocjonalnej. Umiejętność rozpoznawania, wyrażania i reagowania na uczucia. Kierowanie własnym rozwojem. Rozwój samoświadomości (w tym umiejętność pracy w tym aspekcie z dziećmi i młodzieżą). Umiejętność rozwijania pozytywnej samooceny udzieci i młodzieży. Rozwijanie empatii u dzieci i młodzieży. Efektywne radzenie sobie ze stresem. Dojrzała asertywna komunikacja społeczna. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych (werbalnych i niewerbalnych). Rozwijanie kompetencji intrapersonalnych i interpersonalnych dzieci i młodzieży. Konstruowanie programów zajęć dla dzieci i młodzieży z zakresu wspomagania rozwoju emocjonalnego a także rozwoju społecznego.
Forma oceniania:	• obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • praca semestralna
Warunki zaliczenia:	Obecność na zajęciach, przygotowanie pracy - programu zajęć dla dzieci i młodzieży z zakresu wspomagania rozwoju emocjonalnego a także rozwoju społecznego. Bieżące przygotowanie do zajęć.
Literatura:	Fensterheim H., Baer J., Jak nauczyć się asertywności? Nie mów tak gdy chcesz powiedzieć nie. Warszawa 1999. Gardner H., Inteligencje wielorakie. Nowe horyzonty w teorii i praktyce. Warszawa 2009. Gaś Z. (red.), Wspomaganie rozwoju dziecka. Lublin 1994. Goleman D., Inteligencja emocjonalna w praktyce. Poznań 1999. Hamer H., Rozwój umiejętności społecznych, Warszawa 2003. Lewicka A.: Rozwijanie empatii u studentów pedagogiki specjalnej. Lublin 2006. Wosik-Kawala D., Korygowanie samooceny uczniów gimnazjum, Lublin 2007. Wosik-Kawala D., Rozwijanie kompetencji emocjonalnych uczniów szkół ponadgimnazjalnych, Lublin 2013. ZubrzyckaMaciąg T., Trening asertywności w kształceniu pedagogicznym. Lublin 2007. Zubrzycka-Maciag T., Wosik-Kawala D., Wychowanie w szkole.Wskazówki dla nauczycieli. Nowe wydanie, Lublin 2012.
Modułowe efekty kształcenia:	1 Posiada wiedzę dotyczącą kompetencji emocjonalnych i społecznych dzieci i młodzieży, zna podstawową terminologię i potrafi operować pojęciami dotyczącymi kompetencji i inteligencji emocjonalnej oraz społecznej. 2 Zna i rozumie uwarunkowania rozwoju emocjonalnego i społecznego dzieci i młodzieży. 3 Posiada umiejętność pracy z dziećmi i młodzieżą w zakresie wspomagania ich w rozwoju emocjonalnym i społecznym. Umie przygotować zajęcia dla dzieci i młodzieży rozwijające ich kompetencje emocjonalne i społeczne. 3 Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności. Rozumie potrzebę ustawicznego zdobywania i poszerzania swoich wiadomości. Ma świadomość odpowiedzialności za rozwój dzieci i młodzieży.